

معیارهای جنایت عمدی و شبه عمدی با رویکرد به قانون مجازات اسلامی 1392 وفقه امامیه

الهام حاجیان ملومه *، 48،

1395-11-13

این پژوهش با هدف تعیین ضوابط و معیارهای جنایت عمدی و شبه عمدی با رویکرد به قانون مجازات اسلامی مصوب 1392 وفقه امامیه می پردازد و وجوه اشتراک و افتراق آن دو را مورد بررسی قرار داده و به میزان انطباق آن با فقه امامیه پرداخته است و با توجه به مطالعات انجام شده به نظر می رسد قانون مجازات مصوب 92 با ایجاد تغییراتی در مبحث جنایات عمدی و شبه عمدی نسبت به قانون مجازات مصوب سال 1370 در خصوص شاخصه های جنایات فوق بخصوص با مد نظر قرار دادن آگاهی و توجه مرتکب در بندهای ب و پ ماده 290 از معیار نوعی مطلق به سوی معیار شخصی حرکت نموده است. و در بند پ ماده 291 در بحث جنایات شبه عمد با آوردن واژه تقصیر می توان گفت قانونگذار در مفهوم مخالف این بند در مواردی جنایت ناشی از تقصیر را نیز ملحق به عمد دانسته است که قانون مجازات قبل این نوع جنایت را در حکم شبه عمد عنوان نموده بود. همچنین فقه اسلامی نیز با توجه به عبارت «عامدا فی فعله وفی قصده» در جنایت عمدی و «عامداً فی فعله، مخطئاً فی قصده» در جنایت شبه عمد تلاش نموده مصادیق و معیارهای جنایت عمدی و شبه عمدی را از هم تفکیک نماید. با این اوصاف اگرچه قانون مجازات جدید در خصوص توجه مرتکب در حین ارتکاب جنایت در ماده 290 و ملحق به عمد نمودن جنایت ناشی از تقصیر در ماده 291 این قانون اندکی از معیارهای فقهی فراتر رفته اما در بقیه موارد در تعیین شاخص های جنایت عمدی و شبه عمدی با مبانی فقهی سازگاری داشته است. پژوهش حاضر به روش تحلیلی-توصیفی و با استفاده از منابع کتابخانه ای می باشد. و با مراجعه به کتب و مقالات و پایان نامه ها گردآوری و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است.

کلمات کلیدی : کلمات کلیدی: جنایت عمدی، شبه عمدی، قانون مجازات اسلامی مصوب سال 1392،
فقه امامیه

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها](#)